

Uz zvuke klicanja židovske djece koja oduševljeno pozdravlja Mesiju, te mašući palminim granama kliče "Hosana davidovu sinu" počinje najsvetiji tjedan crkvene liturgijske godine upečatljivog i jasnog imena "Veliki Tjedan" ili "Sveti Tjedan".

Možemo reći da sve ono što tijekom godine proživljavamo i razmatramo u liturgiji Crkve nalazi svoj izvor u Velikom Tjednu odnosno Vazmenom trodnevlju Isusove spasonosne muke, smrti i uskrsnuća. Nedjeljom Muke Gospodnje ili Cvjetnicom započinju konačni dani Isusova javnog života i djelovanja. Kako bismo ispravno shvatili značaj i smisao Velikog Tjedna moramo imati uvijek na umu temeljni razlog Isusova Utjelovljenja. *"S neba siđe dolje radi grešnika"* pjeva naš narod i tim riječima ispovijeda središte katoličkog nauka o razlogu Isusova dolaska na Svijet. Isus se rodio kako bi nas otkupio od vlasti grijeha.

U Velikom tjednu Crkva se spominje tih središnjih zbivanja u Isusovu otkupiteljskom djelovanju. Isus ulazi u Jeruzalem sa svim kraljevskim počastima. Narod koji je već toliko dobra o njemu čuo prihvaća ga kao Mesiju. Ali taj isti narod još nema obraćeno srce, te zapravo ne shvaća da je Isusovo kraljevanje drugačije naravi od onoga zemaljskoga.

Isus je pravi kralj tek na Veliki Petak, kada uzdignut na drvo križa, sve ljude grijehom udaljene i izgubljene privlači k sebi, izvoru vječnog života. Masa koja ga na Cvjetnicu oduševljeno pozdravlja, ona je ista koja će ga bezosjećajno na Veliki Petak i raspeti. Mi smo, braćo i sestre, oni koji ga jednom pozdravljaju, a kasnije osuđuju. Na što nas poziva Majka Crkva u ovim svetim danima? Da privedemo kraju ono što smo započeli na Čistu srijedu kada smo s pepelom na čelu započeli korizmeno vrijeme obraćenja.

01.04.2012.

vlč. Borna Puškarić, kapelan